

دست از وی بسیاری از امراء و خاندان و ولایات
را از منقلب برکنار کرده و نزدیکان و کسانی که مورد
اعتیادش بودند را جایگزین نمود

دامسبیا مله و همسر اردشیر بود که وارث و
جانشین خشیایار شادوم را به دنیا آورد. اردشیر
۱۷ پسر داشت که از دیگر همبران بد دنیا آمده بودند
و وی چهار زبان داشت. دارپوش دوم پسر یکی از زبان
اردشیر یکم بود. دختر اردشیر پسر بیست و نهمین (سپهسالار)
(پروچشات) نام داشت که یکبار دوست از شاهان
همنامش 'دارپوش دوم' و اردشیر دوم از قدرت
و نفوذ بسیاری برخوردار بود.

در سال ۴۵۵ شورش تازه ای در مکر برپا شد
که در نتیجه آن مهریه محبوسه در شیری میان ایران و
یونان کشیده شد. در این زمینه اطلاعات قابل
اعتمادی می توان در آثار نویسندگین پیدا کرد. مورخان
انگلیزه اصلی این شورش 'مالیات های سنگین
اختلال و اغتشاش در امور اداری و بالاخره محقری
که از سوی مقامات ایرانی نسبت به پرستش گاه
های محلی نشان داده شده است. این شورش در
رهبری ایناموسی از لیدی آغاز شد حرکت اولیه
از سوی مردمان لیدی بود. شورشیان مامورین
مالیاتی را از منطقه بیرون راندند و دلخواران
کنترل خود را از دست دادند. بعدها این شورش به دره
نیلی نیز گسترش یافت. این شورش درباره اردشیر
اسنادی باقی مانده داشت. این شورش مگر که طول
۶ سال انجامیده بود بی پایان رسید و مهر دوباره یکی
از ساتراپ نشین های ایران شد ولی گروهی از
میمنه پرستان به تلافی معا پناه برده دست به جنگ
های پراکنده زدند ایشان سرانجام شکست خوردند
چون از این شکست شاهنشاهی ایران مشت
خود را بیشتر از هونمان دیگر بریدن مهر کرده کرد.

سرکوبی توارشی که با رویدادی نادر یعنی شکست ارتش یونان از توسط سربازان ایران همراه بود. حیثیت اردشیر دوم و شاهنشاهی ایران را بسیار افزایش داد. در سال 456 سالکاپ سوریه، مگابیز را با سپاههای فخر و مجرب و ناوگانی از فیلیقیه به منطق اعزاز کرد و مگابیز فرمانده اردشیر موفق شد. در سال 450 یکی از سرداران و نزدیکان اردشیر به نام مگابیز که به شاه خدمات بسیاری میداد سرکوب سورش مهر توسط او انجام شده خودش بر علیه پادشاه قیام کرد. بعضی از مورخان یونانی از جمله لتسیاس فکر شده است که علت قیام مگابیز در بعضی منابع نام وی بختیش آورده است. کشتن ایناروس توسط شاه بوده است زیرا وی ایناروس قول عفو داده بود. باری مگابیز طی نبرد با سیاهیان شاه پیروز گردید. لیکن به شکر کشتی محمد به قبرس در سال 449 یا اردشیر صلح نمود. و در مقامش نشین کردید و برای رفیاری با یونانید ۲ دریای اژه قبرس رواندن نفی گردید. در یک جنگ بین آتن و سیاه ایران، سرانجام سیاه ایران با سیاه آتن برخورد نمود که آتنی ها موفق شدند در آب و خشکی به پیروزانها دست یابند. اما در بین زمان نبردهای دو طرف خسته شده و در صدد صلح برآمدند. لذا مگابیز و آرتابانوس از سوی ایران و کالیاس از سوی یونان به گفتگویی صلح نشستند. طبق محافه صلح قرار به این شد آتن برای همیشه از ملرو قبرس عقب نشینی کند و در مقابل ایران از نظارت سواحل شرقی آسیای صغیر چشم پوشد و کشتی جنگی به دریای اژه گسیل نکند و آسیای صغیر منطقه ای غیر نظامی باشد. همچنین آتن در این مناطق استقامت نظامی برپا نکند.